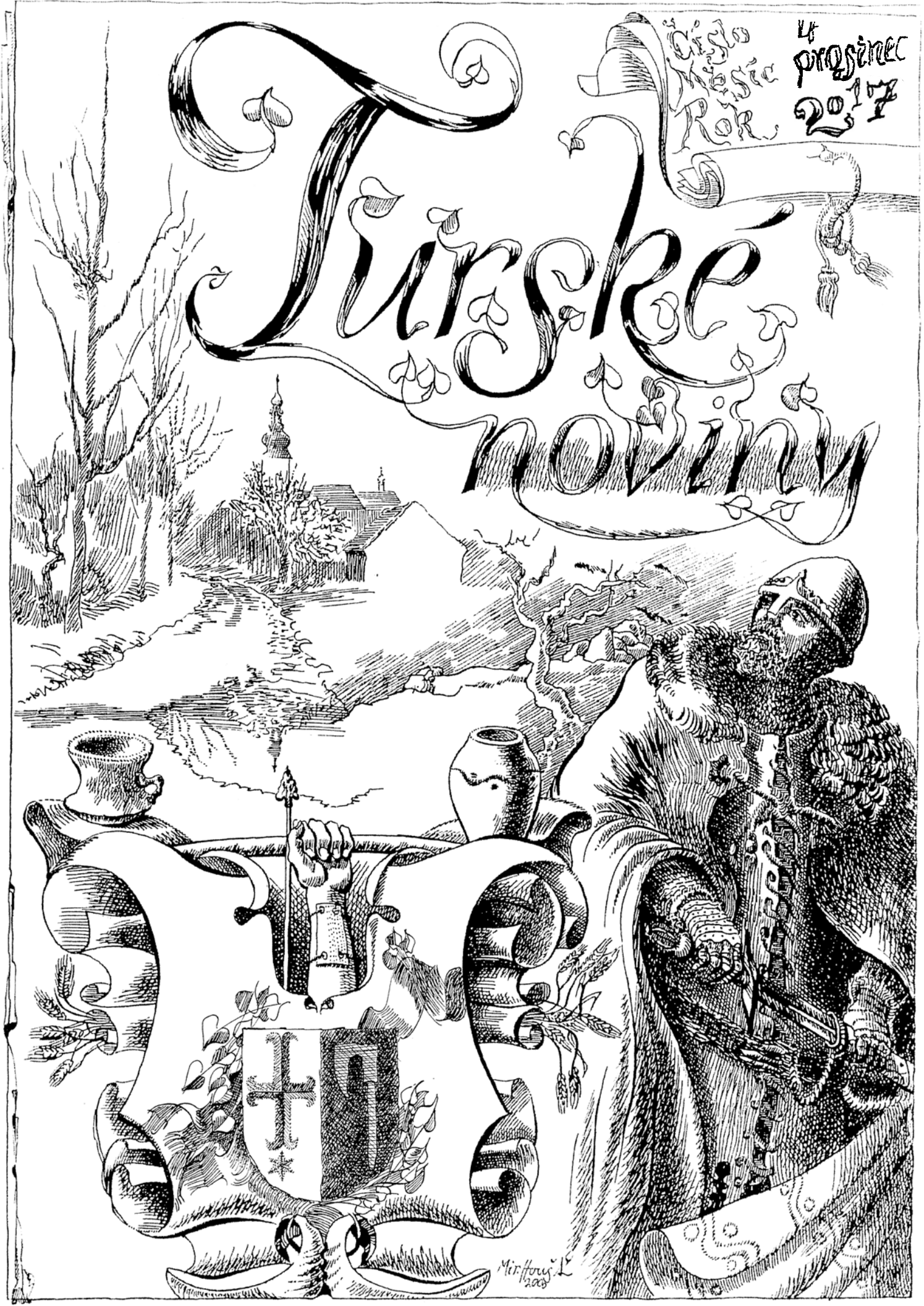

4. prosinec
2017

První noviny

Mir Horvát
2008

UVNITŘ TOHOTO VYDÁNÍ NAJDETE:

SLOVO STAROSTY	2
ADVENTNÍ POZDRAV Z KONCE SVĚTA	2
BLAHOPŘÁNÍ	3
SPOLEČENSKÁ RUBRIKA	3
INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU	3
POŠTA PARTNER	4
OBEC TURSKO A SPOLEČNOST FCC REGIOS, A.S.	4
KULTURNÍ KOMISE	5
CO NOVÉHO VE ŠKOLCE	5
ZPRÁVY ZE ZŠ	6
FOTBAL PO PŮLCE SEZÓNY	6
RYBÁŘSKÝ SPOLEK STUDÁNKA	7
PODZIM V KUKSU	7
SPOLEČNÁ POSEZENÍ	9
VÁNOČNÍ STROM	10
MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA	12
Z NAŠICH KRONIK	12
TURSKO V LEGENDÁCH A SVĚTLE HISTORIE	15

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, vážení čtenáři Turských novin, je před námi závěr roku, a i když je pro většinu z nás velmi hektický, měli bychom si najít čas na vyhodnocení toho letošního a připravit plán pro rok příští.

Z hlediska zastupitelstva byly plánované úkoly převážně splněny. Největší investicí bylo vybudování nového chodníku a komunikace v ulici Antonína Dvořáka. Pro nově zprovozněnou autobusovou linku č. 456 ve směru Libčice nad Vltavou v ulici K Erzu byla vybudována nová zastávka. Před dokončením je oprava obvodové zdi budovy školy. Tato oprava se časově protáhla z důvodu dodatečného rozhodnutí zastupitelstva nahradit dosavadní drátěné oplocení za kvalitní kovové. Provedli jsme výměnu některých starých bezpečnostních kamer za nové. Zrekonstruován byl pomník padlých vojáků v 1. světové válce. Finančně jsme podpořili činnost fotbalistů a rybářů. Na velmi dobré úrovni proběhly všechny kulturní akce. Nepodařilo se zrealizovat změnu struktury vysílání kabelové televize. Po jednání, které dosud proběhly, je předpoklad, že ke zvýšení počtu programů a kvality vysílání by mělo dojít ve druhé polovině příštího roku.

Na svém prosincovém zasedání schválilo obecní zastupitelstvo plán činnosti a rozpočet pro rok 2018. Rovněž v tomto roce budou vynaloženy nemalé finanční prostředky na opravu chodníků a komunikací. Po dohodě s obecní policií bude doplněn potřebný počet bezpečnostních kamer. Dokončena bude úprava prostranství před pomníkem padlých vojáků v 1. světové válce. Větší pozornost by měla být věnována zeleni v intravilánu obce. Pro plánovanou výstavbu Kulturního domu, ve kterém by neměla chybět tělocvična, necháme zpracovat plánovanou studii. Je důležité najít nejhodnější pozemek, který je v územním plánu pro tento účel určen, protože případná změna územního plánu by realizaci tohoto záměru samozřejmě prodloužila. Zajistíme bezproblémový chod základní a mateřské školy. V oblasti kultury budeme pokračovat již v tradičních akcích, včetně zajištění důstojných oslav 100. výročí vzniku ČR.

Vážení čtenáři, přeji Vám krásné prožití vánočních svátků a v novém roce 2018, který 1. ledna v 17 hodin společně přivítáme slavnostním ohňostrojem na fotbalovém hřišti, mnoho štěstí, zdraví a spokojenosti.

Václav Vlk

ADVENTNÍ POZDRAV Z KONCE SVĚTA

Kdyby poselstvo Jiřího z Poděbrad bývalo ztratilo trochu směr, nemuselo by si připadat jako na konci světa až na Pyrenejském poloostrově. Atmosféru konce světa by mohlo zažít i na samém jihu Kalábrie, třeba s masivem Pentedattilo za zády. Lingvisticky založenému čtenáři jistě neuniklo, že název pětiprstí nezní italsky, ale řecky. V této části země se dávná řečtina překrývá v běhu času tolika jinými jazyky jako zázrakem uchovala dodnes. Krajina je bohatě tvarovaná a skalní masivy vypadají jako sochařská galerie, kterou si nepředstavitelnou silou vyzdvihli ze dna moře bájní Kyklopové. Protitlak gravitace slisoval mořskou horninu, takže z dálky pískovcový povrch obsahující obrovské valouny připadá oku, jako by byl slepen jen nepevnou vápennou maltou a nám by tak mohl připomínat Prachovské skály. Ovšem jaké překvapení zaži-

Turské noviny ■ Vydává obec Tursko ■ Vedoucí redakční rady: Jana Martínková ■ Za obsahovou správnost zodpovídají autoři příspěvků ■ Gramatická korektura: pí. Jana Martínková ■ Uzávěrka tohoto čísla: 1. 12. 2017 Uzávěrka příštího čísla: 1. 3. 2018 včetně ■ Náklad 350 ks E-mail: starosta@tursko.cz, sekretarka@tursko.cz, dotazy@tursko.cz ■ Telefon: 315 786 023, Fax: 315 786 023 Adresa: obec Tursko, 252 65 Tursko, www.tursko.cz

jete zblízka. Vše je tvrdé a pevné a ač vystaveno proudění mořského slaného vzduchu, zůstává neměnné. Maloval jsem velký obraz, téměř panoramatický a na horizontu této bizarní scény modrobíle zářila známá si-

cilská sopka Etna. Měla právě pohodový den a vypouštěla jen bělavé obláčky jako ležérní kuřák jemného virginského tabáku. Bylo příjemně teplo, jak se na italský podzim sluší, avšak vítr se obrátil a běžel přímo ze Sicílie a přímo od vulkánů. Náhle se ochladilo a slunce jasněji vyrysovalo zasněžený povrch této dýmající hory. V té chvíli jsem si tento rok poprvé vzpomněl na Vánoce, i když kolem mě dozrávaly mandle a prakticky vše, co se podobalo keřům a stromům, bylo obaleno listem. Ani vinná réva neztratila ještě svou zlatitost. Byl jsem překvapen silou sugescie, kterou ve mně vyvolal logický atmosférický jev. A hned se mi mezi horami, sochařskými tvary, vypouklými a propastmi objevovaly betlémské scény. Není divu, že se něco takového stane v Itálii, neboť Ital svatý František, byl tím prvním, kdo začal betlémské scény sestavovat a je tedy plným právem držitelem jejich licence.

Mirek Houšť

BLAHOPŘÁNÍ

Vážení spoluobčané, po několika měsících se nám opět naskytlá příležitost vyslovit uznání naší Terezce Tydlitátové, která letos v říjnu, tentokrát na Mistrovství světa, ve sportovním aerobiku v kategorii dospělých žen, znovu zúročila tvrdou práci, léta odříkání, nesmírnou vytrvalost a v holandském Leidenu dosáhla dalšího významného sportovního úspěchu. Za účasti velké světové konkurence předvedla opět perfektní výkon, kterým se jí podařilo obsadit skvělou pátou příčku světa. Rád bych jí jménem svým a jménem obecního zastupitelstva poděkoval za skvělou reprezentaci nejen České republiky, ale i naší obce a do budoucna popřál mnoho dalších sportovních úspěchů.

lost a v holandském Leidenu dosáhla dalšího významného sportovního úspěchu. Za účasti velké světové konkurence předvedla opět perfektní výkon, kterým se jí podařilo obsadit skvělou pátou příčku světa. Rád bych jí jménem svým a jménem obecního zastupitelstva poděkoval za skvělou reprezentaci nejen České republiky, ale i naší obce a do budoucna popřál mnoho dalších sportovních úspěchů.

Václav Vlk – starosta

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

BLAHOPŘEJEME NAŠIM JUBILANTŮM

paní Elišce Floriánové, paní Danuši Loblové, paní Nadě Málkové, paní Vladimíře Tvorikové, paní Evě Vágnerové, paní Věře Valjentové a paní Miroslavě Znamenáčkové, panu Stanislavovi Daleckému, panu Josefovi Daudovi a panu Josefovi Petridesovi
a přejeme mnoho štěstí a zdraví do dalších let.

NOVÍ OBCÁNCI

Vítáme mezi námi Vojtíška Římalu a přejeme, aby se mu na tomto světě moc a moc líbilo.

PODĚKOVÁNÍ

Vážení spoluobčané, rád bych touto cestou poděkoval panu Petru Vymerovi za opětovné poskytnutí věcného sponzorského daru, který obec využije při pořádání kulturních akcí pro děti.

Václav Vlk – starosta

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

- úřední den během vánočních svátků bude **středa 27. 12. 2017 od 8.00 do 12.00 hodin** a **od 13.00 do 17.00 hodin**
- v roce 2018 bude v naší obci zajišťovat likvidaci odpadů spol. FCC Regios a.s., ceny pro letošní rok budou navýšeny cca o 8 %
- známky na označení popelnic pro příští rok obdržíte v úřední dny v kanceláři obecního úřadu od **8. 1. 2018**, popelnice **musí být označeny známkou** nejpozději do **2. února 2018**
- od **8. 1. 2018** bude v úřední dny v kanceláři obecního úřadu vybírání poplatků (psi, popelnice, kabelová televize, hroby)
- také pro rok 2018 uzavřela naše obec smlouvu s útlukem pro zatoulané psy „Bouchalka – Buštěhrad“
- od **3. 1. 2018** bude zahájena výměna „Povolení výjimky“ pro obousměrný průjezd v lokalitě Zátíší
- obecní zastupitelstvo schválilo navýšení ceny stočného o **1,- Kč za m³**
- obecní knihovna bude ve středu dne **27. prosince 2017 ZAVŘENA**

ZPŮSOB ÚHRADY POPLATKŮ

- platba za odvoz **komunálního odpadu** se provádí jednorázově a její splatnost končí dnem **30. června 2018**
- platba za **kabelovou televizi** bude rozdělena do dvou termínů
 - na období leden-červen je splatnost **do 31. ledna 2018**, na období červenec-prosinec je stanovena splatnost **do 31. července 2018**, pro plátce **SIPO** způsob platby **zůstává nezměněn**
 - poplatek za **psy** – nezměněn (**za 1. psa 150,- Kč, za každého dalšího 250,- Kč**), splatnost končí dnem **31. března 2018**
 - neuhrazený poplatek **za pronájem hrobového místa /viz tabulka u vchodu do hřbitova/** je splatný ke dni **31. března 2018**
 - platba za stočné roku 2017 se uskuteční teprve **po předání údajů** spol. Veolia, která má **systém odečtů jednoroční**, před-

pokládáme, že se tak stane ve druhé polovině února 2018, o termínu úhrady budete včas prostřednictvím obecního úřadu informováni, termín úhrady nejpозději do **31. 3. daného roku**.

POŠTA PARTNER

Vážení spoluobčané, zajistě již delší dobu sledujete v tisku a dalších médiích, informace o záměru Českého telekomunikačního úřadu převést, především v menších obcích, služby České pošty na jiné subjekty formou projektu „Pošta Partner“, jehož inspirací byl do určité míry rakouský model. Jeho cílem je taková změna, aby poštovní služby zajišťoval smluvní partner.

Jistě jste si povšimli, že v některých obcích již byl tento projekt zahájen. Klasické poštovní úřadovny, do nichž byli občané zvyklí chodit desítky let, nyní nahradily nové poštovny výše zmíněného projektu. Někde se do něj zapojily obce, jinde, převážně tam, kde dosud poštovní úřad zřízen nebyl, do něj vstoupily podnikatelské subjekty.

I naše obec byla prostřednictvím pracovníků managementu České pošty informována o tomto záměru. Pošta v Tursku má dlouholetou tradici a patří mezi základní služby, které chceme pro naše obyvatele rozhodně zachovat v plném rozsahu. Proto po řadě jednání a prověření všech podmínek s tímto projektem spojených, rozhodlo obecní zastupitelstvo transformaci pošty v Tursku zrealizovat a uzavřít s Českou poštou smlouvu o přechodu turské pobočky na Poštu Partner s termínem od 1. ledna 2019.

V návaznosti na tuto informaci možná přemýšlíte, jaké změny by mohly pro Vás nastat, jak bude chodit poštovní úřad zabezpečen.

Rozhodně Vás mohu ubezpečit, že v žádném případě nedojde k žádným negativním změnám. Stávající umístění a rozsah služeb, na které jste zvyklí, nejenže zůstane zachován, ale především proto, že obec bude Zástupcem České pošty pro tyto služby, lze jejich časový rozsah prodloužením otevírací doby ještě rozšířit. Navíc prostřednictvím České pošty dojde k drobným interiérovým úpravám a novému technickému vybavení. Bohužel přece jen se při zabezpečení nového systému služeb vyskytla určitá překážka, a tou je zastupitelnost pracovníka pošty v době čerpání řádné dovolené nebo případné nemoci. Zajistit tuto povinnost je samozřejmě na obci. Jsem přesvědčen o tom, že i tuto překážku se nám podaří brzy překonat a vy budete posléze s novými službami plně spokojeni.

Václav Vlk – starosta

OBEC TURSKO A SPOLEČNOST FCC REGIOS, A.S.

si touto cestou dovolují upozornit občany, že maximální nosnost velkoobjemových kontejnerů, které si objednávají, je 3 tuny u 3 m³ kontejneru a 10 tun u 8 m³ a 10 m³ kontejneru.

Pokud umísťujete do kontejneru suť, která je obecně lehčí, je možné kontejner zaplnit po okraj. Pokud do kontejneru umísťujete zeminu (a to především pokud je mokrá), můžete kontejner zaplnit maximálně 20 cm pod okraj.

Pokud bude kontejner přetížen, není možné ho natáhnout na vozidlo a odvézt na skládku!!!

Dále si dovolujeme upozornit, že **občané nesmí sami manipulovat s kontejnery**. Jednak dochází k jejich poškození a jednak se může stát, že se vozidlo pro přemístění kontejner nedostane. Děkujeme za pochopení a spolupráci!

OBEC TURSKO

Čestmírovo náměstí 59, Tursko 252 65, tel./fax. 315 786 023
e-mail: starosta@tursko.cz, sekretarka@tursko.cz

Obec Tursko jako Zástupce ČP pro Poštu partner

hledá uchazeče/uchazečku na pracovní pozici
pravidelný zástup pracovníce poštovní
přepážky Pošty partner v Tursku, v časovém
horizontu od 1.1.2019.

Nabízíme: příjemné prostředí,
výhodné platové podmínky

Své nabídky zasílejte písemně na adresu:

Obecní úřad Tursko,
Čestmírovo náměstí 59,
252 65 Tursko
nebo e-mailem starosta@tursko.cz

KULTURNÍ KOMISE

Rok končí, ale v kulturní komisi se už plánují akce pro příští rok. Nejdříve si však musíme připomenout, co vše se od minule událo. Během září se uskutečnil výlet pro seniory na zámek KUKS a do TŘEBECHOVICKÉHO BETLÉMU, který se moc líbil.

V měsíci říjnu proběhla beseda s novinářem a spisovatelem Stanislavem Motlem na téma „ČESKÁ STOPA ADOLFA EI-CHMANNNA“, která se konala v Křížovnické baště.

V měsíci listopadu se pak uskutečnila beseda s panem Bohuslavem Matuškou, na téma „SKORO“ NAPŘÍČ PERSKOU ŘÍŠÍ (dnešní Irán), která se konala v budově ZŠ v Tursku.

Obě besedy byly zajímavé, poučné a všem se moc líbily.

V pátek 1. prosince k nám zavítal ČERT, MIKULÁŠ A AN-
DĚL. Nejdříve však byl pro děti v Křížovnické baště připraven program s divadélkem ROMANETO. Soubor měl pro děti připravenou pohádku „O DVANÁCTI MĚSÍČKÁCH“. Dětem se pohádka moc líbila a po ní přišla slíbená nadílka. Každý předvedl své básnické nebo pěvecké nadání, aby si zasloužil balíček, který mu Čert, Mikuláš a Anděl přinesli. V sobotu 2. prosince se uskutečnilo, jako každý rok, SLAVNOSTNÍ ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU.

Během programu vystoupily děti ze ZŠ a MŠ se svým pásmem vánočních písniček a básniček. Také zde měla vystoupení skupina ŘEMDIH, dále byla k vidění pohádka o létajícím andělu a jiné. Byl zde stánek s občerstvením, trdelníkem, cukrovou vatou a jinými pamlsky, s vánočními předměty a se jmelím.

V prosinci pak ještě proběhlo „PŘEDVÁNOČNÍ POSEZENÍ“ v Křížovnické baště s kapelou TŘEHUSK a dále pak hrál k tanci a poslechu pan Antonín Blín.

Dále bych Vás chtěla pozvat na NOVOROČNÍ OHŇO-STROJ, který se uskuteční 1. ledna v 17.30 hodin na místním fotbalovém hřišti.

Na závěr bych chtěla všem popřát klidné prožití vánočních svátků a hodně zdraví a štěstí v novém roce 2018.

Ivana Lánská

CO NOVÉHO VE ŠKOLCE

Vážení čtenáři,

rok 2017 končí a máme tu opět svátky z nejmilejších, které jsou více než jiné spojeny s množstvím tradic a zvyků. Jsou to svátky, jejichž přípravě věnují lidé vesměs mnohem více pozornosti než těm ostatním v roce. Na chvilku se zastavme v předvánočním shonu a podívejme se na první čtvrtletí školního roku v mateřské škole.

Hned v září proběhly ve školce dvě akce, interaktivní představení z repertoáru divadla Mirma – Kolem světa za velrybou Mášou a beseda s dopravní policií, při které byly děti poučeny o bezpečnosti, prozkoumaly auta, pomůcky policistů atd.

V říjnu se děti zúčastnily interaktivního programu Šifra Místra Brailla. Navštívili nás vodící pes a jeho nevidomá majitelka. Hravou formou dětem přiblížili život s postižením. Děti si vyzkoušely, jak nevidomí vnímají svět kolem sebe, čtou, orientují se v prostoru, jak je možné nevidomému člověku nabídnout pomoc a jak se chovat k vodícímu psu. Program děti velmi zaujal. V druhé

polovině měsíce proběhla v MŠ díky panu Jirákovvi ještě dopravní a ekologická výchova, kde si děti zopakovaly mj. pravidla bezpečnosti, třídění odpadu atd. A také nás navštívili záchranáři se svou přednáškou pro děti.

Listopad byl na akce obzvlášť bohatý. Na začátku měsíce nás navštívil divadelní soubor Koloběžka s legrační Houbařskou pohádkou. V polovině měsíce proběhla v MŠ ukázka sov a exotického ptactva, druhý den přijel za dětmi pan fotograf. Ke konci měsíce nás navštívilo divadlo Bořivoj se svou vánoční hrou a jak se již u nás stalo tradicí – pekli jsme s dětmi voňavé perníčky.

Poslední měsíc v roce se již nese v čisté vánoční atmosféře. Hned prvního prosince čekalo na děti zábavné dopoledne v kostýmech. Začalo čertovským legračním představením, následovala nadílka. Následující den jsme se všichni sešli u vánočního stromu, kde děti přednesly pásmo básniček a koled. Děti si také nacvičily pro rodiče představení na mikulášskou besídku i besídku angličtinářů.

Před svátky pak ještě přijelo divadélko Romaneto s vánoční pohádkou.

Ve dnech 23. 12. 2017 až 1. 1. 2018 bude mateřská škola uzavřena. Provoz školy se obnoví dne 2. 1. 2018.

Přejeme Vám krásné prožití Vánoc plných pohody, štěstí, lásky a radosti s Vašimi blízkými. Do nového roku 2018 vykročte odpočatí a s elánem.

Kolektiv MŠ

Zprávy ze ZŠ

KONEC ROKU V ZÁKLADNÍ ŠKOLE TURSKO

Čas letí, a tak se nám velmi rychle přiblížil čas Vánoc. V sobotu 11. 11. proběhl v Tursku tradiční svátek svatého Martina. Svatý Martin letos přijel na bílém koni v doprovodu své družiny a přivezl s sebou poselství lásky a ohleduplnosti. Po lampionovém průvodu, který vedl kolem turského rybníka se všichni zúčastnění sešli v Křížovnické baště. Pro všechny byly připraveny koláčky a k dispozici byly i svatomartinské rohlíčky, které napekli učitelé a paní kuchařky ze školy v Holubicích. Děti z naší školy zde zazpívaly několik písní. Je úžasné sledovat, jak skvělý pěvecký sbor naše škola má. Děti zpívaly s obrovským nadšením a výborným přednesem. Pro příští vystoupení jim pouze přeji klidnější a pozornější publikum.

A co nás ještě čekalo do konce tohoto roku?

V sobotu 2. 12. v Tursku proběhlo rozsvěcení vánočního stromu. Žáci naší školy zde opět mohli ukázat své pěvecké dovednosti a to v programu ve 14.30 hodin.

V úterý 5. 12. přišel do naší školy tradiční Mikuláš se svým andělským a dábelským doprovodem. O tuto akci, pro své mladší spolužáky, se postarali žáci 5. ročníku.

V sobotu 9. 12. se uskutečnilo v Holubicích rozsvěcení vánočního stromu. I zde vystoupili naši žáci, a to na závěr programu v 16:35. Na této akci si děti chtěly vyzkoušet prodej občerstvení ve stánku. Tuto novinku si vymysleli žáci 3. B. Do příprav chtěly zapojit i maminky, které jim měly pomoci svým kuchařským uměním.

V úterý 19. 12. se všichni žáci naší školy, v počtu cca 170 žáků, sejdou v turském kostele, aby si společně zazpívali vánoční písně a rozloučili se tak se starým rokem. Tato akce není veřejná, je určena pouze žákům naší školy a jejich učitelům.

V pátek 22. 12. bude poslední den školního vyučování a pak žáci i učitelé odejdou na zasloužené prázdniny. Znovu se ve škole sejdeme ve středu 3. 1. 2018.

Přeji všem krásné prožití svátku vánočních a hodně štěstí a zdraví do nového roku 2018.

Renata Vařechová – ředitelka školy

V případě Vašeho zájmu foto z akce sv. Martin naleznete zde:

http://tursko.rajce.idnes.cz/Svaty_Martin_Tursko_11.11.2017/

uživatelské jméno: **martin**

heslo: **2017**

FOTBAL PO PŮLCE SEZÓNY

Po dlouhých letech naší fotbalové účasti na Praze západ jsme se rozhodli, že na začátku sezóny 2017/18 přejdeme pod křídla mělnického okresu. Byla to trochu zvědavost, jak se hraje fotbal jinde a také touha změny soupeřů. Jako velké plus se po odehrané půlce sezóny ukázala dojezdová délka na hřiště soupeřů.

Všechna hřiště jsou v blízkém okolí Kralup nad Vltavou, takže nejpozději do 30 min. jsme na místě.

Bohužel zklamáním je počet družstev v soutěži. Deset mužstev je opravdu málo, ale s tímto problémem se potýkají všechny okresy v republice. To samé jsme zažili i v letech minulých na Praze západ. V dnešní době plné jiných možností, je rok od roku stále méně vesnic, kde jsou schopni dát dohromady partu lidí, kteří fotbal mají rádi a umějí ho hrát.

Teď si pojďme říci něco o našich odehraných utkáních.

Hned první dvě kola jsme hráli na hřištích soupeřů. První utkání v Kralupech se nám výsledkově, ale hlavně i herně povedlo. Po velmi dobrém výkonu jsme, jak se později podle jejich následujících výsledků ukázalo, porazili velmi silného soupeře. I v druhém utkání v Ledčicích jsme hráli hlavně v prvním poločase velmi dobře a výsledkem byla naše spravedlivá výhra 4:2.

První utkání na domácím hřišti proti Vraňanům jsme herně zvládli, ale bohužel ne výsledkově. Po mnoha našich neproměněných šancích, jsme ve druhé půli pustili soupeře do ojedinělého protiútku, kde ve velkém vápně jsme v podobě faulu zatáhli za záchranou brzdu a byli jsme z penalty potrestáni jediným gólem v utkání.

Utání na hřišti favorita soutěže Sokola Sazená jsme prohráli 5:1. Toto utkání velmi ovlivnila neúčast našich některých klíčových hráčů, a i tak bylo utkání až do 75 min. výsledkově otevřené. V této minutě se nám podařilo snížit kontaktním gólem na 2:1, ale bohužel hned v následujících minutách soupeř přidal svůj třetí gól a bylo po zápase.

Po tomto prohraném utkání jsme již hořkost porážky až do konce soutěže nepoznali.

Domácí utkání proti Úžicím jsme přesvědčivě vyhráli 5:0, takže na derby do Dolan jsme jeli ve velmi dobré náladě. Toto utkání mělo svou zvláštní atmosféru, protože Dolany již několik let hrají v mělnickém okrese, ale před tím to byl náš pravidelný soupeř s kterým se hrálo vždy na ostří nože.

Bylo se opravdu na co koukat. V celém utkání bylo množství šancí na obou stranách, ale byli jsme to my, kdo dal v úvodu utkání první branku. Pak následovalo pár minut, kdy jsme se jen bránili. S přibývajícimi minutami se hra opět vyrovnala a čekalo se, komu se podaří skórovat. Ve druhém poločase po krásné individuální akci našeho obránce Zděnka Zlámala jsme přidali druhý gól a utkání dovedli do vítězného konce.

Domácí utkání proti Vltavanu Chvatěrubby skončilo spravedlivou remízou a poprvé došlo na novinku, že v případě nerozhodného výsledku se kopou pokutové kopy. Vítěz této disciplíny si připsá do tabulky o jeden bod navíc. To znamená: remíza v utkání – každý jeden bod. Vítěz pokutových kopů + 1 bod navíc.

V této, pro diváky zajímavé soutěži, jsme prohráli 3:2.

Následovalo těžké utkání v Postřížíně, kde jsme po velmi dobrém výkonu zvítězili 4:2.

V posledním domácím utkání se Sokolem Nová Ves jsme v prvním poločase našeho soupeře trochu podcenili a odcházeli do kabin za nepříznivého výsledku 2:1 pro soupeře. Ve druhém poločase se naše hra, hlavně v podobě proměněných šancí, přeci jen zlepšila a my jsme utkání dovedli do povinného vítězství.

Po skončení podzimní části soutěže, si dovoluji napsat, že fotbal na Tursku, díky fotbalistům a všem lidem, kteří nám byli ochotni pomoci, obstál.

Jako každý rok, tak i letos, je mou milou povinností poděkovat hlavně Honzovi Vůjtěchovi za skvěle připravené hřiště, které kromě nás mohou využívat i žáci místní školy.

A jelikož se blíží konec roku, tak bych Vám všem chtěl popřát klidné, spokojené a krásné Vánoce a samozřejmě hodně zdraví a štěstí v novém roce.

Pavel Kačírek

27.08.2017 17:00	FK Kralupy 1901,z.s. B (5)	Tělovýchovná jednota Tursko (6)	1 : 3
03.09.2017 14:00	Tělovýchovná jednota Sokol Ledčice (10)	Tělovýchovná jednota Tursko (6)	2 : 4
10.09.2017 17:00	Tělovýchovná jednota Tursko (6)	AFK Vraňany (7)	0 : 1
16.09.2017 17:00	Tělovýchovná jednota Sokol Sazená (8)	Tělovýchovná jednota Tursko (6)	5 : 1
24.09.2017 16:30	Tělovýchovná jednota Tursko (6)	SK Úžice, z.s. (9)	5 : 0
01.10.2017 16:00	TJ Sokol Dolany, z.s. B (1)	Tělovýchovná jednota Tursko (6)	0 : 2
08.10.2017 16:00	Tělovýchovná jednota Tursko (6)	Tělovýchovná jednota Vltavan Chvatěruby (2)	2 : 2 (PK:2:3)
14.10.2017 15:30	Sportovní klub Postřížín, spolek (3)	Tělovýchovná jednota Tursko (6)	2 : 4
22.10.2017 15:30	Tělovýchovná jednota Tursko (6)	Tělovýchovná jednota Sokol Nová Ves (4)	5 : 3

Rk.	Družstvo	Záp.	+	0	-	Skóre	Body	Penalty +	Penalty -
1	Tělovýchovná jednota Sokol Sazená	9	7	0	2	46:8	23	0	2
2	FK Kralupy 1901, z.s. B	9	7	0	2	35:19	20	1	0
3	Tělovýchovná jednota Tursko	9	6	0	3	26:16	19	0	1
4	Tělovýchovná jednota Vltavan Chvatěruby	9	7	0	2	22:14	19	2	0
5	AFK Vraňany	9	6	0	3	33:22	18	0	0
6	Sportovní klub Postřížín, spolek	9	4	0	5	28:22	12	1	1
7	TJ Sokol Dolany, z.s. B	9	4	0	5	15:31	11	1	0
8	Tělovýchovná jednota Sokol Nová Ves	9	2	0	7	15:34	7	0	1
9	Tělovýchovná jednota Sokol Ledčice	9	2	0	7	13:38	6	0	0
10	SK Úžice, z.s.	9	0	0	9	10:39	0	0	0

Soupiska mužstva: Jaroslav Zahradník, Zdeněk Zlámal, Michal Průša, Luděk Fassman, Adam Fiedler, František Znamenáček, Tomáš Charvát, Jakub Cibulka, Pavel Majer, Pavel Vochomůrka, Tomáš Klokočník, Petr Klokočník, Michal Vyhnal, František Klouda, Jan Černák, Pavel Kačírek, Vojtěch Selix, Václav Škrábek a Oldřich Zlámal.

RYBÁŘSKÝ SPOLEK STUDÁNKA TURSKO

Vážení spoluobčané, tradiční prodej vánočního kapra bude letos probíhat **v pátek 22.12. od 8 hodin ráno** před obchodem pana Břejchy. Prodávat budeme opět výborné kapry z rybářství Berger stejně jako loni. Podle informací budou ceny stejné nebo hodně podobné, jako v loňském roce. Vše Vám bude včas upřesněno na vývěsních tabulích obce.

Dále si dovolíme pozvat zájemce o rybaření na naši schůzi, která se bude konat koncem ledna. Na této schůzi, je jediná možnost v roce pro zájemce o rybaření, ke vstupu do našeho spolku. Informace o konání schůze budou opět včas vyvěšeny na obci. Přihlásit se můžete buď v den konání schůze, nebo předat komu-

koliv z výboru lístek se jménem a tel. číslem a o konání a místě budete informováni.

Vážení spoluobčané, vážení čtenáři, místní spolek rybářů Vám přeje klidné prožití vánočních svátků a do nového roku vstup pravou nohou.

Za rybářský spolek

Michal Verner – předseda

PODZIM V KUKSU

Počátek babího léta je u nás vždy ve znamení tradičního výletu pro seniory. Oproti loňskému roku jsme tentokrát zvolili směr opačný, a to severovýchod, s cílem navštívit Hospitál Kuks. Ten jsme již

navštívili před léty a zmínka o tom, že před dvěma roky prošel rozsáhlou rekonstrukcí, byla důvodem podívat se, jak vypadá nyní. Celý týden jsme přemýšleli, zda bude i letos babí nebo nebude babí léto. Původní předpovědi avizovaly citelné ochlazení a dešť. No, co. Náš cíl se nacházel v Podkrkonoší, takže by se nebylo co divit. Ovšem v polovině týdne se předpovědi změnily. Snad by fakt mohlo být opravdu *babí*. Avšak sobotní ráno nám přichystalo celkem velmi chladné vstávání. I mlhy, které nás provázely kodrající se dálnicí D11, také nevěštily žádnou změnu. Nicméně v cíli bylo sice chladno, ale dešť žádný. Takže prima.

Tuto sobotu se v Kuksu konaly oslavy místního hasičského sboru, takže cestou do pěkného kopečka k Hospitálu nás provázela řízná dechovka. To se šlape hned veseleji. Při našem příchodu k Hospitálu jsme potkali členy sboru, kteří ve zdejším kostele byli světit prapor.

O desáté dopolední započala naše prohlídka základního okruhu, což znamenalo Hospitál, Lapidárium, lékárna a kostel. Hospitál vznikl tak trochu podvodem na základě posudku léčivého účinku zdejších pramenů z podnětu hraběte Františka Antonína Šporka a provozoval jej řád Milosrdných bratří. Byl určen vojenským vysloužilcům, takže cosi v podobě dnešního domova pro seniory. Domníváme se, že ve své době František zdaleka netušil, jak světově proslulým se barokní komplex stane. Hlavní chodba Hospitálu nabízí nyní po rekonstrukci restaurovaný cyklus nástěnných maleb

nazvaný „Tanec Smrti“. Odtud jsme pokračovali do Lapidária. Název je odvozen z latinského *lapis* – kámen, což je označení pro místo obsahující kamenné předměty, jako například, pomníky, náhrobky, ale především výtvarná díla, ve zdejších případech sochy. Průvodkyně Veronika nám humorným způsobem poskytla mnoho informací o tehdejšímu způsobu života, včetně významu dvaceti tří pískovcových soch nejznámějšího barokního sochaře Matyáše Bernarda Brauna, zpodobňujících kladné i záporné lidské vlastnosti (ctnosti a neřesti), včetně atributů, které je provázely. Rovněž jsme se dověděli, že ze zámku, který tu byl vybudován v 17. století, vlivem častých požárů a povodní, zbyly jen útržkovité fragmenty.

Následně naše kroky dále vedly do prostor barokní lékárny U Granátového jablka. Je druhou nejstarší dochovanou lékárnou v Čechách. Její Zakládací listina pochází z devadesátých let 16. století, avšak k jejímu skutečnému provozování došlo až o celých 50 let později s příchodem členů řádu milosrdných bratří. Podle jejich znaku nese i svůj název. Ze všech, tehdy provozovaných prostor, se zachovala již pouze jedna místnost. Z původního dřevěného malovaného stropu dohlíží na lékárnickou činnost malby Krista a patronů lékárnictví, sv. Damiána a Kosmy. V přední části se nachází dlouhý masivní lékárenský stůl s uprostřed stojící tepanou granátovou jabloní. Její větve slouží jako úchyty malých lékárnických zařízení, převážně vah. Vedle je umístěno několik

lékovek se skutečně původními léčivy. Za zmínku stojí vlčí játra nebo prášek z mumie, prášek z bobřích zubů či sušená dračí krev. No, jak vidno, každá doba má to svoje, včetně známé léčby pijavicí, epilepsie a dokonce zlobivých dětí. Léčiva byla uskladněna za prosklenými dvířky skříní v červených dřevěných dózách s původními etiketami názvů, které byly určeny pro uchování pevných a suchých materiálů. Ovšem materiály tekuté či polotuhé, např. lektvary, extrakty či masti se skladovaly v nádobkách porcelánových. Tak, jako v každé jiné lékárně, i zde se nacházely prudké jedy. Ty však byly umístěny v uzamčených skříňkách, od nichž klíče měl pouze převor. Patřil mezi ně i známý atropin, který si prý dámy vkapávaly do očí, aby svým úchvatným pohledem oslnily zde přítomné pány. Bohužel však převážná část z nich oslepla, takže objekt svého zájmu již nespapřily. Nutno podotknout, že léčiva pro chovance hospitalů byla zcela zdarma, avšak lékárna sloužila i pro místní veřejnost. Cena léčiv se odvíjela od toho, zda materiál jste si donesli sami nebo byl vypěstován ve zdejší bylinné zahradě.

Prohlídku základního okruhu jsme zakončili návštěvou kostela Nejsvětější trojice, jehož stavba byla zahájena v roce 1707 a k vysvěcení došlo v srpnu 1717. Toto bylo pro kostel šťastné datum. Stavebním materiálem je jak jinak, zde všudypřítomný pískovec, z kterého byly vytesány stavební kvádry. Zajímavý je jeho půdorys, který má tvar pravidelného, avšak protáhlého osmiúhelníku. Prý je odvozen dle započítání a dokončení stavby – opakující se jedničky a sedmičky, kdy součet obou čísel byl zpodobněn právě ve tvaru půdorysu. Téměř žádné stavby tohoto období nejsou takto situovány. Prostor nade dveřmi je vyzdoben nástěnnou malbou Zvěstování Panně Marii. Působivou dominantou je barokní sousoší Víry – s hrabčím erbem, Naděje a Lásky. Zde jsme si poslechli několik středověkých skladeb hudebního souboru SoliDeo, interpretované neobvyklými nástroji z muffloních a kozlích rohů, vzdušnicovou šalmají a klasických dud. Dokonce nechyběly ani flétny zhotovené z kostí krocaních a pštrosích nohou.

Naše návštěva byla zakončena prohlídkou Šporkovské hrobky, kde jsme vyslechli zajímavosti ze života rodu Šporků. Čas uběhl jako když mávnete kouzelným proutkem a nás čekala cesta zpět, přímo k restauraci Baroque, kde jsme domluvili polední menu. I když tentokrát jsme vybírali pouze ze tří chodů, byly vskutku velmi dobré a obsluha příjemná. Krátce po jedné odpolední došlo i na avizovaný déšť. Žádný velký plavák, cesta k autobusu byla krátká, takže nám ani nevadil.

Nasedáme a míříme k druhému cíli našeho zájezdu. A kamže jsme se vydali? Do asi půl hodinky vzdálených Třebechovic po Orebem, kde je v Muzeu betlému instalován Proboštův dřevěný mechanický Betlém, pocházející z dílny tří Josefů – Josefa Probošta, Josefa Kapuciána, Josefa Frimla a řady dalších pomocníků, kteří si prý říkali „Betlémáci“. Zde jsme rozděleni na dvě skupiny, zhlédli osvětlený pohyblivý skutečný skvost mezi betlémy a vyslechli krátkou přednášku o jeho historii. Například i o sporech ve vlastnictví. Betlém totiž po Proboštově smrti chátral ve stodole a rodina se rozhodla jej prodat s podmínkou, že musí zůstat v Třebechovicích. I když zájemců bylo hned několik včetně Tomáše Bati, kupní smlouva se prý nedochovala, pouze prý jakýsi výpis. V době komunistického režimu byl betlém ve vlastnictví státu a v 90. letech začaly restituční spory o jeho vlastnictví. Až teprve po dlouhých deseti letech soud rozhodl, že Betlém přejde do vlastnictví města Třebechovic, a tím tak mohl být prohlášen za Národní kulturní památku. Neméně zajímavé byly i informace o jeho vystavování v cizině. Poprvé byl zahraničí představen na výstavě EXPO 67 v kanadském Montrealu, později v Nizozemí a v roce 1970 v Londýně. Od té doby již zůstává pouze v Čechách. I nyní, z obav před poškozením při možném transportu, bylo rozhodnuto o jeho pevné instalaci v nově zrekonstruovaných prostorech námi navštíveného muzea. V jeho příjemném předsalí jsme si mohli prohlédnout i betlémy jiných krajů a zároveň zakoupit jejich kopie, abychom mohli oživit Vánoce, jejichž čas se již blíží.

Poté již nasedáme opět do autobusu a míříme k našemu domovu. Bubnující deštěk nás provází po celé cestě až do Prahy. O dvě hodiny později nás vítá naše Tursko, kde do té doby ani nekápllo.

Domníváme se, že i přes chladnější počasí se výlet vydařil a vy, kteří jste se zúčastnili, jste byli spokojeni. Co říci závěrem? Těšíme se na shledání s Vámi opět za rok.

Jana Martínková

SPOLEČNÁ POSEZENÍ

V polovině října se po letní odmlce uskutečnilo naše společné posezení. Tentokrát opět v prostorech Křížovnické bašty, s námětem „Česká stopa Adolfa Eichmanna“. Tento strůjce tzv. konečné židovské otázky dlouhá léta unikal spravedlnosti. Možná proto, že byl dlouho považován za mrtvého. Proč tomu tak bylo, jsme se dověděli z velmi zajímavého vyprávění nám dobře známého investigativního novináře a publicisty pana Stanislava Motla.

On a jeho tým patří k několika málo reportérům, kteří se léta usilovně věnují usvědčení válečných zločinců. Patří k hrstce těch, kterým není lhostejné, že jejich zločiny zůstanou nepotrestány, ba co hůř, by mohly být dokonce zapomenuty. Jeho práce tak není vůbec jednoduchá. Získávání informací, pátrání po adresách lidí, kteří nechtějí v souvislosti se svojí minulostí být poznáni, není snadné, neboť pamětníků, kteří by mohli podat svědectví o hrůzách a nelidskosti druhé světové války, ubývá. Z paměti, tak

vlivem nových událostí, jako by se v poslední době vymazávaly vzpomínky na ty, kteří utrápení, ponížení a zbavení všeho, umírali.

Setkání bylo zahájeno promítáním krátkého dokumentárního filmu „Dáblův švagr“. Po něm již následovala přednáška. Z ní jsme se dověděli, že pátrání začalo u celkem nenápadného hrobu Karla Lukáše na pražském hřbitově. Prostudováním dokumentů mnoha archivů, materiálů Simona Wiesenthala, rozhovorů s pamětníky – s paní Šafrovou a panem Vlastníkem nám vznikl ucelený obraz toho, jak dlouhá a složitá byla cesta než došlo ke spravedlivé odplatě. Z dokumentů, které pan Motl prostudoval, bylo patrné, že počátky působení tohoto zločince na našem území se datují do konce dvacátých let minulého století, kdy jako obchodní cestující se v jižních Čechách v obci Mladá oženil s dcerou místního sedláka, Veronikou Lieblovou. Záhy zjistil, že jeho švagr působí ve vojenském kartografickém ústavu naší republiky, čímž mu patrně byly zpřístupněny mnohé utajované materiály týkající se bezpečnosti našeho státu. Informace tohoto druhu způsobily, že jeho kariéra úředníka nacistického Německa závratně stoupala. Velmi zajímavé byly informace o pátrání po jeho osobě Simonem Wiesenthalem, který se po odhalení skutečnosti, že Karel Lukáš je ve skutečnosti švagrem Eichmanna, nespokojil s jeho prohlášením, že byl svědkem Eichmannova zastřelení na konci dubna roku 1945 a začal po jeho identitě v roce 1947, společně s agenty Mosadu, usilovně pátrat až v daleké Argentíně. Způsob jeho odhalení a dramatický transport na území Izraele tak vedl konečně ke spravedlivému trestu, který byl vykonán v roce 1962.

Dva roky po skončení války má pomalu spočítané své dny slávy i Franz Liebl, významný pracovník královéhradeckého gestapa a bratr Veroniky Lieblové – Eichmannové, který byl dopaden a popraven. Ne tak však druhý z bratrů – Mathias, arizátor židovského majetku, který v posledních dnech války zajištěn zabaveným židovským majetkem, mizí a není nikdy dopaden. Ostatně jako mnoho dalších, kteří za své činy nezaplátili a spokojeně žili převážně na území latinskoamerického kontinentu. Závěrem lze říci, že obdivuhodné a fascinující vyprávění pana Motla a jeho hodnocení situací, že nic není a nebude pouze černé nebo bílé, nás velice oslovilo a zanechalo v nás pocit, že je hrdým Čechem a že se nebojí. Domníváme se tedy, že všichni byli spokojeni, což dokazuje, řada dotazů, na které došlo po skončení besedy.

O čtrnáct dní později jsme v našich besedách pokračovali. Tentokrát jsme zvolili geografii a vydali se „Napříč perskou říší“ na místa dalekého Iránu. Poutavým vyprávěním pana Bohuslava Matušky a videoprojekcí jsme procestovali ekosystémy a klimatické podmínky nám neznámých krajů. Seznámili se s tamější nádhernou architekturou ve čtyřech svatých městech Shíráz, Yazd, Isfahan a Kashan, ale i rozvalinami Persepole. Shíráz je vlastně centrem vinařství. Vinná réva se zde zpracovává především na rozinky, neboť alkohol je v Íránu zakázán. Odvádí totiž od víry a plnění náboženských povinností. Přesto se k němu cesta najde. Jeho produkce je totiž povolena některým národnostním menšinám. V centru města se nachází nádherná růžová mešita. Její název je odvozen od mozaikového obkladu s růžovým tónováním, který prý má navodit východ a západ slunce. Interiér stavby využívá též vzorů tvaru růže. Rovněž Isfahan, který se nachází přibližně ve středu území, nás zaujme svou architekturou. Zdejší dominantou je Imámová mešita, která se řadí k nejkrásnějším mešitám světa a je pozoruhodné, že se nachází na druhém největším náměstí světa.

Zajímavé byly i záběry z dalších dvou měst Yazdu a Kashanu. Toto téměř 9 tisíc let staré město je známé komplexem historických zahrad, řadou mešit a minaretů. Je zde též vybudován důmyslný systém klimatizace, skládající se z podzemních kanálů, chladících cisteren a větracích šachet. Ty zajišťují snesitelné teploty v budovách. Velmi působivé byly i záběry ze starověké Persepole, kde je hlavním pozůstatkem palácový komplex s mnoha plastikami, například okřídleným koněm, kterého mají ve znaku iránské aerolinie. Vznik tohoto města se datuje do 5. století př.n.l. Avšak pro Írán je typické, že historie se zaznamenává až od dob vzniku islámu. Raná historie jako by zde vůbec neexistovala. Při návštěvě se lze setkat s velkou pohostinností, ale i s řadou kulturních odlišností a zvyků tamějších obyvatel, dokladem toho jsou klepadla na dveřích zvláště pro muže a zvláště pro ženy nebo oslovení žen na ulici, kdy na svůj dotaz odpověď nezískáte, apod. Co se stravy týče, je prý velice pestrá, nesmí chybět zelenina a především koření, včetně vzácného šafránu. Během besedy jsme získali několik užitečných rad a doporučení, například jakou vybrat leteckou trasu, aby cesta do hlavního města trvala necelých pět hodin, mít s sebou dostatek peněz v hotovosti, neboť platba kartou zde skutečně neexistuje, která místa navštívit a co si nenechat ujít. Na závěr zajímavého vyprávění jsme byli panem Matuškou pohoštěni vysoce kvalitním černým čajem oslazeným šafránovým cukrem. Domů jsme se rozcházel s pocitem, že návštěva těchto končin, pokud se na ni dobře připravíme, je celkem bezpečná.

Jana Martínková

VÁNOČNÍ STROM

V návalu každodenních starostí a událostí jsme si ani neuvědomili, jak čas rychle plyne a již se přiblížil první adventní víkend. Tentokrát se posunul až na začátek prosince. Advent, neboli období čtyř týdnů před Vánoci, s sebou přináší mnoho starodávných zvyků a tradic včetně rozsvícení vánočních stromů. Všechna města a vesničky se tou dobou rozzáří tisíci světýlky, které nám zvěstují, že čas Vánoc, zázraků a kouzel již nadchází.

I u nás, právě tak jako jinde, jej zahajuje tradiční rozsvícení vánočního stromku. V sobotu od brzkého rána ožilo náměstíčko posledními přípravami odpoledního programu. Dřevěné jesličky, řada stánků s občerstvením, adventními věnečky a vánočními ozdůbkami, to vše bylo neklamným důkazem toho, že nadešel čas, abychom se alespoň na chvíli zastavili, oprostili se od všedních povinností a nechali do našich duší vstoupit skutečný duch Vánoc.

Poslední listopadový týden, zrovna tak jako listopad celý, skutečně za moc nestál. Mlhavo, sychravo, a tak nás sobota docela příjemně překvapila. Krátce po desáté totiž začaly padat droboučké sněhové vločky. Na zemi sice hned roztály, ale byly jakýmsi

náznačkem toho, že déšť nehrozí a naše společné setkání, i když nebude v bílém, se vydaří. Hodina za hodinou a již nastala druhá odpolední a s ní tóny kralupských žesťů a přivítání pana starosty zahájily naše společné setkání. Po něm jsme si mohli společně s žáky naší základní školy zazpívat koledy a vánoční písně, doplněné o žertovná vánoční pravidla moderátora Kubíka, která poslal do různých koutů světa. Krátce poté nás do prastaré atmosféry Vánoc uvedlo vystoupení hudební skupiny Řemdih se širokým repertoárem středověkých gotických písní. Tím jsme se alespoň na chvíli ocitli v časech dávno minulých a prožili vánoční chvíle těch, kteří mezi námi již nejsou. Ale nyní již zpět k dnešku, kdy žijeme my a s námi naši blízcí, především ti nejmenší. Koledy a písničky dětí naší mateřinky nás vrátily do vánočního veselí přímo k Vánočnímu příběhu létajícího anděla, vánočnímu kvízu a andělským přáním. Během jeho příprav a opětovných gotických rytmů nastal ten správný čas na občerstvení a zakoupení vánočních drobností pro potěšení našich nejbližších a známých. Kolem se linuly vůně klobásek, grogu a punče našich fotbalistů, placiček paní Prilepské, doplněný o keramické výrobky, opodál trdelník a vánoční perníčky ozdobené zimními krajinkami, koláčky a králíčí paštičky paní Kamenické. Takže opravdu dilema, kam dřív zajít, co dřív ochutnat a dokoupit abychom nic neopomněli, co by se každé hospodyňce ještě mohlo hodit. A tak se v obležení ocitl stánek paní Tydlitátové se symbolem adventu nádhernými věnečky, stánky s medem, cukrovou vatou a dobrůtkami základní školy. Dětské oči rozzářil živý betlémeček – oslík, lama, kozička a poníci, kteří odpočívali opodál v ohrádce a trpělivě snášeli doteky malých i velkých, zkrátka vše, co k Vánocům patří.

S blížícím se večerem nadešla ta správná chvíle pro závěrečné, dalo by se říci již též tradiční, vystoupení – ohňovou show Michala Bartizala, která rozzářila celé prostranství a upoutala všechny přítomné.

Vše co začíná, má i svůj konec, a tudíž nastal okamžik rozloučení. Pomalé stmívání, prozářené barevnou škálou světylek, slavnostní tóny vánočních žesťů a rozloučení pana starosty nám naznačilo, že je třeba oprostít se od všedních dnů a hluboce procítit blížící se vánoční souznění, které nás provázelo na cestě domů.

Závěrem mi dovolu, abych jménem obecního zastupitelstva poděkovala všem, kteří se na přípravách setkání podíleli, ale především Vám, kteří jste přijali naše pozvání a svou přítomností vytvořili tu pravou atmosféru Vánoc.

Vánoce plné pohody, mnoho zdraví a štěstí v nadcházejícím roce za obecní zastupitelstvo přeje

Jana Martínková

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA

Mikuláš, ztratil plášť, Mikuláška sukni... Starodávne pořekadlo nás upozornilo na blížící se svátek sv. Mikuláše a s ním i tradiční mikulášskou nadílku. Tu připravila kulturní komise již na pátek 1. prosince v prostorách Křížovnické bašty. Mikulášská nadílka je okamžik, na který se především těší naši nejmenší. I když možná někdy s malými obavami. Občasné zlobení ať kluků nebo holčiček k dětství totiž neodmyslitelně patří. Ruku na srdce, ani my jsme nebyli přece jiní. Takže se není co divit. A proto je nutné pocíť strachu zaplašit. Nejúčinnější bývá divadélko. Příběh chvíle očekávání nejen příjemný a zkrátí, ale především případné obavy jsou rázem zapomenuty.

Proto i my jsme objednali divadelní představení a stejně jako loni mezi nás zavítalo divadélko Romaneto, jehož umělecká skupina si připravila pohádku, nikoli čertovskou, přesto však zimní „O dvanácti měsíčkách“. Ta všechny zaujala tak, že se děti ani nestačily příchodu čerta obávat. Písnička za písničkou nebo bás-

nička, dokonce došlo i na přiznání drobných prohřešků. Co kdyby nahoře v knize hříchů byly nějaké zapsány. A tak všechna odvážná vystoupení byla mikulášskou družinou náležitě odměněna. Ale to již odbila sedmá večerní a nastal čas rozloučení. Poslední fotky, poslední zvonění a rachot pekelných řetězů nás provází na cestě domů. A nám již zbývá milá povinnost, jménem obecního zastupitelstva poděkovat členům kulturní komise a všem ostatním, kteří se na přípravách podíleli.

Jana Martínková

Foto z akce:
http://tursko.rajce.idnes.cz/Mikulasska_nadilka_Tursko_1.12.2017/
 uživatelské jméno: mikulas
 heslo: 2017

z našich kronik

ROK 1919

V měsíci lednu bylo počasí tak krásné jako bývá na jaře. Slunce tak hrálo, že ve dnech 9. až 12. ledna poletovaly včelky před úly. Sněhu vůbec nebylo. Země byla suchá a prach zvedal se po silnici.

V únoru ale uhodily silné mrazy a napadlo dosti sněhu. Koncem měsíce zas bylo hezky.

Byl značný nedostatek paliva, velká bída o mouku, tuky, maso, petrolej a tabák. Následkem války bylo všechno vyčerpáno, zásob nebylo. Nebylo divu, že ceny byly vysoké a stále stouply. Také látky a okna nebyly koupení a ceny 10 – 15 krát vyšší než před válkou. Drahota donutila nás, že dávali jsme již staré obnošené šaty a obleky krejčímu obracet, když nechtěli jsme látky řídké a hrubé „z pytlůviny“ užívat. Některé druhy tkány byly z papíroviny, jakož i pytle a provázky z takové suroviny se hotovily. Podrážky obuvi hotovily se dále ze dřeva a pěkně to při chůzi klapalo.

V měsíci březnu hned v prvních dvou dnech nastal v republice rozruch, neboť nesvědomití lidé hlásali, že papírové peníze nebudou platit a nebo jen velmi málo. Vzniklo to na základě vyhlášky ministerstva financí ze dne 26. února 1919, již se nařizovalo v celé republice kolkování bankovek. Bylo zahájeno 3. března a za tím účelem hranice země přísně byly uzavřeny. Kolkování potrvalo po dobu celého týdne až do 10. března. Nikdo téměř do poslední chvíle nevěděl co se to chystá a jak se to bude provádět. V noci ze dne 2. na 3. března dal ministr financí Dr. Alois Rašín, když už bylo všechno připraveno, sekčnímu šéfovi ministru financí Leopoldovi, svůj historický rozkaz „Tak spusťte to“. Tento energický čin byl velmi nutný, neměla-li naše republika přijít do valutového a hospodářského rozvratu, do něhož sousední Rakousko, Maďarsko, později i Německo se dostalo.

V dnech kolkování bylo ovšem po městech a vesnicích hodně poplachu a nervozity, neboť polovina bankovek byla po přilepení kolků každému vrácena a druhá polovina zatím zadržena a až po čase po menším poplatku vydána neb použitá úřady k zaplacení dávků z majetku. Kolkování nikdo nemohl uniknout, neboť dnem 10. března nekolkované bankovky, pozbyly platební ceny.

Odevzdávání bankovek v Tursku dělo se dne 6. a 7. března v obecním úřadě, kde úřadovali obecní starosta, obecní radní a místní učitelové, úřady státní k tomu ustanovení. Dne 8. t. m. byly bankovky zvláštním povozem vezeny do Prahy ke kolkování. Povoz provázal starosta, strážník, četník ze sousedních Libčic a jeden zástupce občanstva. Z celé obce bylo sebráno 213 060.- Kč, z čehož polovina dne 12. t. m. už se lidem po srážce 1% vracela okolkována. Zbytek bankovek byl do výše 1 000.- Kč vyplácen za čtvrt roku. Kromě uvedeného obnosu pak tři místní obchodníci a velkostatek odvedli sami své bankovky přímo do Prahy.

Dne 9. března oslavilo Tursko narozeniny pana presidenta. Jednota „Sokol“ uspořádala veřejnou přednášku, večer sehrála Jiráskovu hru „Otec“ za veliké účasti občanstva. Po obci vykonána sbírka pro „Československý červený kříž“ jež vynesla 1 420.- korun. Upsané dary byly sbírány pro dojití kolkovaných peněz.

Dne 10. března zavítala do obce naší francouzská misse: francouzský generál Pellé, organizátor naší armády po převratu, sídlící v Bubenci, pak jeho pobočník vysoký důstojník Laussane. Doprovázeli je profesor Dr. Heveroch z Prahy a velkostatkář /bývalý kníže/ Lobkowicz z Roudnice. Hosté byli uvítáni u obecního domu občanstvem a přijeti starostou Šebkem, oběma radnímu, knihovníkem a zástupcem učitelů. Hostům se velmi líbila obecní knihovna, podivili se početnosti svazků a pečlivému uspořádání. Po zápisu do pamětní knihy odešli podívat se do domku čp. 48 by shlédli oba cizinci vnitřek starých vesnických domků, pak prohlédli statky a odjeli autem ku prohlídce školy v Miko vicích.

Dne 12. března byly přísné rekvisičních prohlídky sýpek v Tursku za asistence dvanácti vojínů a třech úředníků z hejtmanství. Hospodáři přebytečné zásoby hlásili a rádi dali zapsati ku prospěchu státu.

Epidemie různých poválečných nemocí se značně šířila a proto na dobu čtyř týdnů byly zakázány zábavy. Škola na deset dnů uzavřena. Objevovale se hlavně chřipka.

Obec dostala prvně po třech letech přiděl zrnkové kávy.

Koncem března a v dubnu mělo naše Tursko ráz neobvyklý. Jako v celém okolí i u nás vlivem několika pošťvaných jednotlivců, z řad politických zástupců dělnictva byla zahájena 24. března všeobecná stávka zemědělského dělnictva a potrvala do 26. dubna. Hospodáři museli si sami dobytek poklízeti a jejich členové rodinní všechnu práci sami obstarati museli. Pro udržení pořádku v obci dáno sem 14 vojínů a 4 četníci. Od té doby zřízení tu trvala četnická stanice. Po dobu stávky konalo se tu mnoho schůzí a táborů. Průběh stávky byl však zásluhou všeho občanstva našeho velmi klidný, čemuž v mnohých obcích tak nebylo a docházelo tak k velkým výtržnostem. Po ukončení této stávky bylo vypovězeno asi 20 rodin z práce a z bytu. Odstěhovaly se do okolí. Duše česká však je citlivá a mysl umí zapomínat. A tak během roku většina rodin se vracela ku svým hospodářům. Obě strany poznaly, že nerozvázně živly to byly, které chtěly v obci naší mír kaliti.

V dubnu museli občané svoje vkladní knížky předložit k soupisu a revizi. Za tím účelem dleli v obci dva úředníci a revizi konali. Zkontrolované vkladní knížky předkládaly se pak v květnu bankám a peněžním ústavům, jimiž byly vydány. Těž spisováno bylo značené zlato a stříbro a stříbrné peníze.

Nejen ve městech, ale i na venkově vyskytuje se nouze o volné byty a obecní úřady zmocňují se k zabírání volných potřebných bytů.

V dubnu zůstávají dále v platnosti: chlebenky, moučenky, tabačenky a jiné – „enky“.

Provedena „Sokolem“ sbírka zlata a stříbra na zlatý poklad republiky. Hojně množství prstenů, náušnic, náramků, řetízků, sponek, ozdob, zlatých i stříbrných peněz bylo v obci sebráno a do Prahy úřadům odevzdáno v červnu.

Měsíc květen vyznačoval se samými přípravami k volbám do obcí, prvním to volbám v republice. Kandidovaly u nás dvě strany. Republikánská strana venkova /selská strana/ a sociálně demokratická strana dělnická. Prvá strana dostala pět členů do obecního zastupitelstva. Starostou obce zvolen znovu pan Josef Šebek, rolník z čp. 31, který už od r. 1908 úřad ten zastával.

Sázení lípy Svobody uspořádáno bylo v neděli 25. května místními spolky a politickými organizacemi. Na prostranství před statkem čp. 27 zasazeny byly tři lípy – lípa Svobody, Masarykova a Wilsonova. Za tělovýchovnou jednotu „Sokol“ promluvil učitel J. Vidman, za sociální demokratickou stranu dělnickou redaktor Řečinský z Prahy, za obec starosta Šebek. Slavnosti zúčastnilo se veliké množství lidu z okolních obcí.

V obecních volbách do zastupitelstva obce byli zvoleni za stranu republikánskou rolníci: Josef Šebek – čp. 31, Antonín Beneš – čp. 16, Antonín Matucha – čp. 27, Václav Prchal – čp. 10, Antonín Votava, dělník – čp. 7, Václav Polívka, obchodník – čp. 64, František Petrák, kovář – čp. 14, Em. Vyhodil, správce – čp. 1, Jan Regnemer, hostinský – čp. 40 a Růžena Fuchsová, choť lékaře – čp. 61. Za sociálně demokratickou stranu dělnickou: Josef Vraný,

rolník – čp. 17, Jan Nebeský, rplník – čp.5, Adolf Křemen, dělník – čp. 47, Cibulka Josef, sadař – čp. 73 a Čeněk Bára, domkář – čp. 54. Volba starosty provedena v červnu t. r.

V červnu odvedeno na zlatý poklad republiky: 19 zlatých desetikorun rak. měny, 1 zlatý dukát, 500 stříbrných korun rakouské měny, 1 885 gramů zlatých a 1 1197 gramů stříbrných šperků, 2 zlaté náramky, 310 gramů bronzů.

Toho měsíce konaly se na sále u Tydlitátů dvě veřejné přednášky „O lásce a povinnostech k vlasti“. Do obce byl pozván místním „Sokolem“ americký legionář Michael Wimer ze St. Louis. Jeho nadšená a ohnivá řeč působila na posluchačstvo tak, že se neubránílo slzám. Sál byl vždy přeplněn. Na zimu byla ještě jedna přednáška – opět poutavá.

Koncem června odvolání poslední čtyři zajatci, kteří tu na statcích pracovali a odjeli domů do Ruska. Jako předešlým i těmto se v Tursku tolik líbilo, že smutně se loučili s námi.

Požizován byl soupis osetých polí a zjišťováno kolik hektarů čeho naseto a vysázeno.

Poněvadž v minulých městech a vesnicích republiky děly se výtržnosti, hlavně krajiny území poněmčeného se bouřily a zpěčovaly našim úřadům, bylo vyhlášeno nad mnohými okresy zemí stanné právo. Na Slovensko drali se Maďaři, chtějí nám odrhnouti tuto zemi – i muselo naše vojsko zesílené dobrovolníky z řad tělovýchovných jednot „Sokola“ rázně zakročiti proti nepříteli na obranu republiky.

I v okrese smíchovském, tedy také v obci naší, vyhlášen byl výjimečný stav.

Dne 1. července čítala obec 657 obyvatel. Na rekvizici stále měsíčně odváděno 20 až 26 q hovězího dobytka.

Pro chudé obyvatelstvo dostala obec příděl: 40 kg másla, 120 kg ceresu, 140 kg slaniny, 100kg rýže a mimo obvyklý příděl cukru asi 60 kg cukru na zavařování ovoce.

V předvečer památného upálení mistra Jana Husa uspořádána byla na sále „Na nové“ přednáška učitele Vojtěcha Herinka. Byla velmi čteně navštívena.

Během července požizován byl soupis a odhad nemovitostí. Nadřízené úřady přidělily obci větší díl černého a hnědého uhlí na výmlat obilí.

Žně měly zdařilý průběh až na to, že bylo méně pracovních sil a méně potahů. Nedostatek sil, hlavně mužských, jevil se všude a ve všech oborech. Na drahách i na elektrických vozech v Praze shledávali jsme se i teď ještě, s ženami uniformovanými, konajícimi službu konduktérskou jako v r. 1917 a 1918. Počátkem srpna přestalo už částečně vydávání lístků na chleba a mouku. Obci přiděleno 90 kg sádla a dávano na osobu ¼ kg. Jeden kilogram stál 24, 50 Kč.

Ženský odbor místního „Sokola“ z jara založený, konal dne 3. srpna u Regnermlů na dvoře „okrskové cvičení“. Při hudbě cvičilo 174 žen, 130 dorostenek a 200 žaček.

Mlecí výkazy ponechány dále v planosti a pro počátek určena kvóta co možno semlíti. Přiděleno nám 210 kg petroleje a 150 q uhlí. Požádána obec o 16 q hovězího dobytka na srpen. Jevil se stále nedostatek papíru. Časopisy měly omezený obsah listů a byly tištěny dobrou literou. Byla nouze i o psací papír.

Počátkem školního roku nastaly velké změny na zdejší škole. Dosavadní řídicí učitel již z jara na penzi /František Koníček/ odstěhoval se do Bubenče. Jeho zástupce učitel Vojtěch Herink,

přeložen byl do Dejvic, učitel Josef Vidman do Bubenče a Josef Matějček přikázán službou na Slovensko. Dne 1. září dostala škola nového řídicího učitele Josefa Petráška, bývalého učitele v Libčicích. S ním pak přišli na školu učitelé František Závodník a Ferdinand Vacek. Bývalý řídicí učitel působil na škole 43 let a byl to on, František Koníček, pisatelem kroniky obecní do roku 1914. Zemřel v Bubenči v červnu roku 1921. První výročí vyhlášení naší samostatnosti oslaveno bylo čteně navštívenou přednáškou učitele Ferdinanda Vacka. Po této dramatický odbor „Sokola“ předvedl slavnostní hru Aloise Jiráka „M.D.Rettigová“ a pak zapěny též národní hymny a písně vlastenecké.

Ve dnech dušičkových konána byla sbírka na válečné sirotky v Luži, na válečné invalidy a legionářský fond. Pěkný byl peněžní obnos sebrán.

V listopadu bylo s naší obcí jednáno zda chtěla by býti připojena k nově nedávno zřízenému soudnímu okresu Kralupy. Na všeobecné přání občanů turských oznámeno obecním úřadem, že Tursko chce dále zůstat v okrese smíchovském.

Okresní správou politickou na Smíchově předepsáno obci, že má dodati z letošní sklizně na rekvizici do konce listopadu 550 q bramborů. Pro příliš vysoký výměr, do něhož nebylo započteno množství zemáků pro místní chudé lidi., nebyla tato dodávka cele splněna a odvedeno 460 q.

S koncem blížícího se roku nepřestávaly ještě starosti o výživu a mnohé zásoby. Jediný poválečný rok nestačil k doplnění potřeb, které byly válkou vyčerpány. A tak koncem tohoto roku shledáváme se pořád ještě s chlebenkami, cukřenkami, tabačkami atd. Mnohé od politické správy a vymáhají dodávku. vzaly za své během příštího roku, ale některé ještě roku 1921 existovaly. Nejdéle se udržely lístky na odběr mléka, tedy „mléčenky“ vydávané ve městech, hlavně v Praze ještě v červnu 1921. O mléko byl veliký nedostatek následkem vybití dojníc v posledních dvou letech války.

Objevuje se značný nedostatek palivového dříví a tak i došlo na to, že obcím muselo býti přidělováno okresní politickou správou. Tursku přiděleno v prosinci 81q dříví z lesů křivoklátských. V téže době došel příděl 50q uhlí pro nejchudší, pak 65 kg uzenej slaniny, dále příděl cukru, svíček, krupice, kávy, mouky, petroleje atd. jak měsíčně či čtvrtletně docházelo.

Vydaný zákaz pro pekaře, že nesmí se se péci bílé pečivo na obchod, a pro cukráře, že není dovoleno péci dorty a cukroví z mouky bílé, – svědčí o nedostatku mouky. Na sklonku roku jevil se hlavně obchod výměnný. Každý vyměňoval za své zboží to „Ono“ které potřeboval. Často panovalo přitom mnoho nesvědomitosti. Úřady takový obchod potíraly. Nejvíce měnilo se uhlí a dříví za obilí, mouku a brambory, pak oleje a svítidlo za mléko, tabák a cukr za vejce neb potraviny apod. Za peníze nerad kdo prodal. Mnohé zboží se ani vůbec za peníze nemohlo koupit např. uhlí a muselo tedy i bezzemkové tj. lidé nemajíce pozemků, napřed si od hospodářů opatřiti obilí a za to teprve mohli jeti, ovšem velmi opatrně, vyměnit na Kladensko uhlí a dříví. Následkem takového obchodu stalo se, že Tursko jako i jiné obce nespĺnilo včas předepsanou dodávku obilí státu, a tak objevují se 30. prosince v obci dva úředníci od politické správy a vymáhají dodávku. Docíleno vzájemné dohody po zjištění zásob a potřeb.

Ježto při stále nuceném odvádění hovězího dobytka pro porážku se stávalo, že i dobré dojnice se rekvírovaly úředními komisemi, dostali hospodáři na některé dobré kusy „ochranné dekrety“.

Podobně ochranné dekrety byly vydány už v roce uplynulém, ale bylo jich málo dbáno, když spotřeba masa rekvírovaného nebyla kryta. Tohoto roku rozmohlo se v neobvyklé míře pěstování králíků, jejich maso bylo náhradou za nedostávající se maso hovězí. Podobně i chov drůbeže byl větší.

Den za dnem padá do moře
rok hasne po roce,
už zase u nás rozkvetly
ty bílé vánoce....

Už druhá zima prchá v dál,
co máme svobodu,
co sňaty byly okovy
českému národu.

Kéž všechny další vánoce
jen v míru slaví svět,
a český národ užívá
svobody krásný svět!

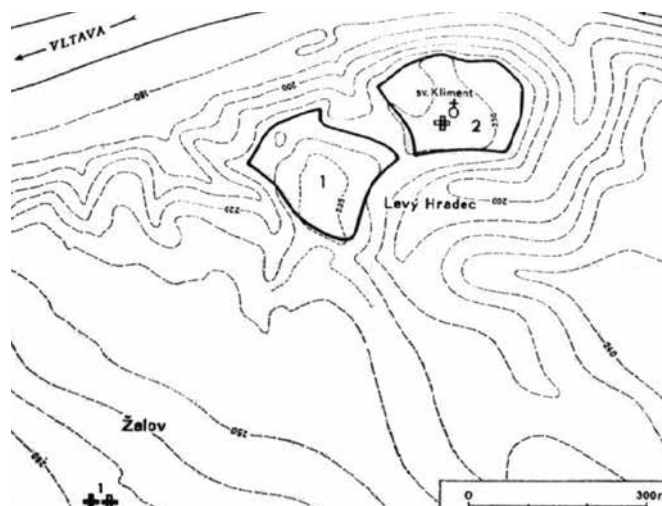
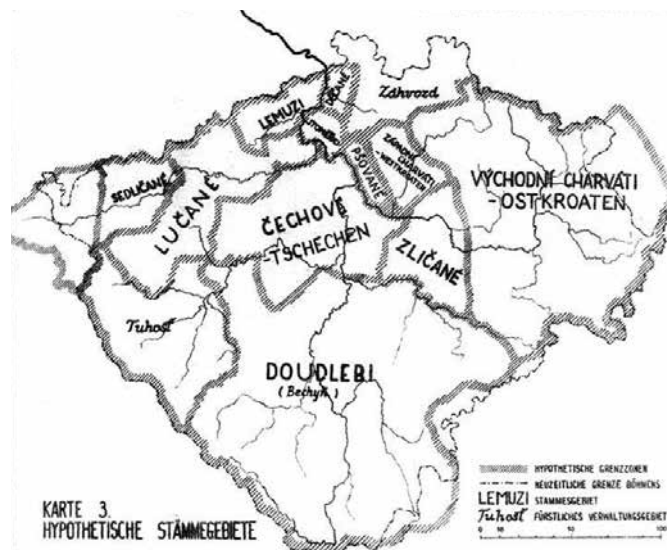
doslovný přepis – redakce

TURSKO V LEGENDÁCH A SVĚTLE HISTORIE

(část druhá)

Lucké pověsti

Lucká válka je v našich dějinách jednou velkou neznámou, přestože, když pomíneme příhraniční boje s Avary a Franky, které jsou zdokumentovány hlavně ve franckých zdrojích, jde vlastně o nejstarší u nás „zdokumentovanou“ válku na našem území a pravděpodobně také o první „občanskou“ válku. Problém je, že nejstarší zprávy o tomto konfliktu nemáme z doby, kdy se měl odehrávat, ale až od kronikáře Kosmase, který měl již všechny zprávy pouze zprostředkované. Podezřelé přitom je právě to, že ani zmíněné francké kroniky o Lucké válce nehovoří, i když vzhledem

k rozsahu, jaký je jí přisuzován, by se jednalo o konflikt velmi důležitý i pro ně, protože výrazně ovlivnil mocenskou rovnováhu mezi Slovany. O tom však až později. Jenomže právě absence historických faktů a záznamů řadí tuto válku spíš mezi pověsti a mýty než mezi historické konflikty.

Shrňme si, co vlastně víme o konfliktu jako takovém. Víme, že v severozápadních Čechách sídlil kmen, který dnes označujeme jako Lučany či Žatčany podle Žatce, kde bylo podle všeho jejich hlavní sídlo. Nevíme dnes přesně, co vlastně byl tento kmen zač a v jakém byl vztahu s Čechy. Mohlo jít o samostatné sousedy, stejně jako o vazaly nebo dokonce o nějakou vedlejší větev Přemyslovců. Nejpravděpodobnější je verze o vazalství, kterým byly k Čechům vázány také jiné kmeny v sousedství. Vzhledem k tomu, že Lučané přímo sousedili s Franskou říší, domnívají se dnes historici, že to byli právě oni, kdo zadržovali nápor při nejrůznějších franských pokusech o vpád. Známe rovněž několik jejich hradišť, včetně Vlastislavi, která měla vzniknout právě v době Lucké války. Potud ale veškerá jistota o Lučanech či Žatčanech končí. Víme, že takové lidi skutečně existovali.

Ať se nám to líbí nebo ne, o mnoho víc toho nevíme ani o Čechách té doby. Kosmas odvodil Přemyslovce od Kněžny Libuše a Přemysla Oráče a do doby panování Bořivoje I., o němž máme, jako o prvním skutečné důkazy, přidal ještě sedm knížat, která dnes známe jako legendární. Jak k nim však přišel a zda vůbec existovali, to dnes nevíme. Jedním z nich, předposledním v pořadí, měl být právě Neklan, který měl vládnout během Lucké války. Nevíme však o něm nic určitého, jenom to, že tehdejší sídlo Přemyslovců bylo na Levém Hradci, mohutně opevněné slovanské metropole na levém břehu Vltavy u dnešních Roztok. Víme také, že předsunutou obranou Levého Hradce v tomto směru byla hradiště Libušín a Budeč, snad také Liběhrad v Libčicích, u něhož si však dosud nejsme jisti ani datem vzniku. Víme spolehlivě, že Přemyslovci byli hegemonelem mezi Slovany v této oblasti, a že okolní slovanské kmeny nebo knížectví (přesný status nelze vlastně určit) poskytovaly Čechům v případě války také vojenskou pomoc. Tím jsme vyčerpali vše, co o Čechách ve zmiňované době opravdu víme.

Jak je vidět, naše vědomosti o Lučanech, Čechách i prostoru osídleném Slovany v době války jsou skutečně minimální. Dá se vůbec podle těchto faktů a domněnek sestavit věrný obraz tehdejších událostí? Odpověď je jednoduchá a poněkud smutná. Nedá! Náš

nejvěrohodnější pramen je totiž Kosmova kronika, zaznamenávající Luckou válku jako pověst. V tomto případě nemá Kosmas ani čím podložit svoji verzi, protože franské analý, jindy tak cenné zdroje našich nejstarších dějin, o Lucké válce jednoduše mlčí a zmiňují se pouze o menší potyčce mezi Bořivojem I. a jakýmsi menším údělným knížetem. Podle některých historiků je vlastně celá Lucká válka jen přeneseným příběhem tohoto konfliktu, ale nikdo nedovede odhadnout, proč ho Kosmas zasadil do doby bájných knížat (*více v článku Neklan? nebo Neklan!*).

Kosmas věnoval **Lucké válce** a také událostem po ní ne jednu pasáž, ale hned několik. Předně se zmiňuje o okolnostech celého konfliktu, který jej popisuje jako obrannou válku Čechů proti rozpínavým Lučanům. Ti měli napadat osídlení Čechů a snad se s nimi i několikrát utkat v menších bitvách, které vesměs prohráli Čechové. Vše došlo až tak daleko, že se Lučané dostali až hluboko na české území nedaleko hradiště Levý Hradec. Zde mělo dojít k **bitvě na Turském poli**, za které je označována planina v sousedství obce Tursko mezi Holubicemi, Velkými Přílepy a Libčicemi. I této události věnuje Kosmas pozornost a kromě vladyky Vlastislava také zmiňuje již uvedeného Neklana a spolu s ním i hrdinu Týra, jehož statečné smrti věnuje rovněž pasáž. Aby toho nebylo málo, do celého příběhu jsou ještě zamotány nadpřirozené síly a čarodějnice, takže se sluší zmínit pověst **o oslu**, kterého měli Čechové pojíst kdesi na dnešní Letenské pláni, aby byli stateční a zvítězili. I na druhé straně byly ve hře čary a také jistý **Straba**, který měl jako jediný přežít díky urážnutí usí prvním Čechu, kterého v bitvě zabil. Po skončení bitvy a porážce Lučanů do po-

sledního muže měl Neklan zabavit Luckou zemi a „připojit“ ji ke svému území. Aby vše proběhlo hladce, měl zajmout Vlastislavova syna, ale ponechat ho v jeho domově pod kontrolou služebníka **Duryňka Srbína**. Ten se rozhodl sám od sebe, že syna Vlastislavova zabije a tím si vyslouží zásluhy. Nakonec sám zahynul jako zrádce.

Rozsah, který věnuje Kosmas a po něm i jeho nástupci Lucké válce a všemu kolem ní, je skutečně neobyčejný. A nejde přitom o nikterak nudnou pasáž, ale o velmi zajímavý příběh, který by se klidně mohl měřit s dnešními historickými thrillery. Je vlastně škoda, že poslední, kdo si všimnul potenciálu Luckých pověstí jako literárního díla, byli vlastenečtí spisovatelé a mystifikátoři Václav Hanka a Josef Linda, kteří využili tuto pověst do svých Rukopisů. Všichni ostatní, počínaje Jiráskem a konče dnešními autory, se omezují na prostá převypravování pověstí o Lucké válce a případně je občas něčím fádňím doplní. Výjimku tvoří jen historici jako Dušan Třeštík nebo Vladimír Karbusický, kteří se snaží tajemství Lucké války poodhalit a dobrat se konečně k pravdě. To je však již jiná kapitola.

Tomáš Hejna

*Krásné Vánoce,
mnoho štěstí a zdraví v novém roce
Vám všem přeje*

redakce

od 149,-

on-line
do 10 minut na
www.powerprint.cz

**KALENDÁŘE
A FOTOKNIHY
Z VLASTNÍCH FOTEK**

osobní vyzvednutí zdarma 6x v ČR